

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

بهرام رحمانی
۱۱ مارچ ۲۰۱۵

گزارشهایی در گرامیداشت هشت مارچ روز جهانی زن!

روز یکشنبه هشتم مارچ ۲۰۱۵، به مناسبت روز جهانی زن، گردهم‌آئی‌ها و تظاهرات بسیاری در سراسر جهان برگزار شد. در برخی کشورها این مراسم از روزهای جمعه و شنبه آغاز شده بود. از جمله در شیلی، فلسطین، بنگلادش، هونگ کونگ و افغانستان گروه‌هایی از زنان و مردان با شرکت در راهپیمائی ضمن اعتراض به نابرابری‌های جنسیتی، خواهان اصلاح قوانین تبعیض‌آمیز شدند.

میلیون‌ها زن و مرد برابری‌طلب و آزاده و معترض به بی‌حقوقی زنان، استثمار سیستم سرمایه‌داری جهانی، جنگ، تخریب محیط زیست و ...، با برگزاری مینیگ و راهپیمائی و سمینار و با ابتکارات مختلف در سرتاسر جهان، روز جهانی زن را گرامی داشتند.

«ائتلاف روز جهانی زن» در شهر نیویورک یک راهپیمائی و چندین تجمع با شعار «آزاد شدن خواهران‌مان، آزادی خودمان است»، روز جهانی زن را برگزار کرد. در شیکاگو زنان و مردان طی یک راهپیمائی با شعار «غذا حقوق بشر است» و «جان سیاهان مهم است» و شعارهایی در زمینه افزایش دستمزد کارگران، مطالبات خود را بیان کردند.

در استرالیا، مراسم‌های متعددی به فراخوان راهپیمائی توسط کمیته «روز جهانی زن ۲۰۱۵» برگزار شد که شعارها و مطالبات تظاهرکنندگان عبارت بودند از: برخورداری زنان از حق برابر در محیط کار و مزد برابر با مردان برای کارهای مشابه، برخورداری همه زنان از دستمزد و درآمدی که تمام نیازمندی‌های خانواده را بپوشاند، افزایش حداقل دستمزد، برخورداری زنان از حق تشکل و پیوستن به اتحادیه‌های کارگری، محیط کار باید از آزار و ارباب‌بری باشد، بهداشت، دارو و درمان مجانی برای کودکان، ایمنی شغل و ممنوعیت تبعیض.

در کانادا، تظاهرکنندگان خواستار توقف آزار جنسیتی، پایان دادن به خشونت خانگی، تبعیض و استثمار شدند. در کشورهای اسکانديناوی سوئد و نروژ و دانمارک و فنلاند، صدها هزار زن و مرد، تجمعات و راهپیمائی‌های متعدد با شعارهایی در محکوم کردن تلاش دولت‌ها برای بازپس‌گیری دستاوردهای جنبش برابری‌طلبانه این روز را گرامی داشتند. تعداد شرکت‌کنندگان در شهرهای مختلف سوئد، از جمله استکهلم در مقایسه با سال گذشته، به مراتب بیشتر و گسترده‌تر بود.

اسلو، پایتخت نروژ

استکهلم، پایتخت سوئد

در بیجینگ پایتخت چین، مراسم ها با شعار «توانمندسازی زنان، توانمندسازی بشریت است» برگزار شد. در این مراسم ها شکست دولت ها در پیاده کردن مفاد «اعلامیه بیجینگ» یادآوری گردید. در سال ۱۹۹۵، در چهارمین کنفرانس زنان که توسط سازمان ملل در پکن برگزار گردید، ۱۸۹ دولت به جز حکومت عربستان، حقوق زنان را به رسمیت شناختند و تعهد دادند آن ها را عملی کنند. اوضاع زنان از آن تاریخ به بعد بدتر شده است. در استانبول ترکیه، بیش از هزار نفر با دوچرخه از پل بسفر عبور کردند تا در این روز خشونت علیه زنان را تقبیح کنند. مرتجعین نیز از روز جهانی زن سوءاستفاده و پیام های ضد زن خود را طی سخنرانی های بیان کردند. برای نمونه اردوغان رئیس جمهوری ترکیه، صرفا مادران را ستایش کرد. پیام اصلی او فرزندآوری و پرورش آن ها توسط مادرانی بود که طبق گفته او نباید مادری را کنار بگذارند تا حقوقدان، طبیب و یا مهندس بشوند. هزاران معترضی که در ۸ مارچ در شهرهای ترکیه راهپیمائی کردند علیه ۱۴ برابر شدن آزار جنسیتی علیه زنان در دوره این رئیس جمهور اسلامی و مرتجع شعار دادند و خواستار پایان دادن به تبعیض، توقف دستمزد نازل برای کارگران زن و جلوگیری از تجاوز به حقوق زنان در پرتو نئولیبرالیسم اقتصادی، سیاسی و اسلامی شدند.

در ورزشگاهی در ترکیه، عکس زنان قربانی خشونت مردان و در راس آن‌ها عکس «اوزگه جان اصلان» روی صندلی‌ها نصب شدند.

فرماندهی کل قطعه های مدافع زن (ی.پ.ژ)، در بیانیه‌ای همه زنان را به مشارکت در صفوف خود فراخواند و اعلام کرد که نیروی دفاعی خود را گسترده‌تر خواهد کرد.

فرماندهی کل ی.پ.ژ، با اعلام آن که زنان در روزاوا مصرانه به دنبال آزادی‌اند می‌گوید بهار تازه‌ای در تاریخ خلق‌ها به وجود آمده که رنگ و سیمای زنان را در خویش دارد. زنان اکنون از کوبانی تا شنگال نشان داده‌اند که بدون هیچ‌واهمه و تردیدی برای دفاع از ارزش‌های انسانی در برابر نیروهای واپسگرا آماده‌اند.

فرماندهی ی.پ.ژ تأکید می‌کند آنچه کرده‌ها در روزاوا رقم زده‌اند انجام یک مسؤلیت در قبال تاریخ بوده است. در این بین زنان روزاوا سعی کرده‌اند که شکوه تاریخ خویش را به عصر اخیر گره بزنند و در این راستا قطعه‌های دفاعی را تاسیس کردند و با روحیه‌ای فدائی به نیابت از تمامی زنان جهان مقاومت کردند.

این بیانیه می‌افزاید عزم جدی زنان کرد، عرب و آشوری در صفوف ی.پ.ژ که در سنگرهای پیشین نبرد جای می‌گیرند آتشی در دل دشمنان ایجاد کرده است و مقاومتی افسانه‌ای را برای تاریخ بر جای گذاشته است.

در روز ۷ مارچ یک مبارز راه آزادی و برابری، جان خود را در جنگ علیه داعش از دست داد. یک زن انقلابی انترناسیونالیست آفریقائی الاصل تبعه آلمان در جریان نبرد با داعش در روزاوا جان‌باخته است. «ایوانا هوفمان»

ملقب به «آواشین تکوشین» از اعضای حزب مارکسیست لنینیست ترکیه بود که برای آرمان‌هایش در روژاوا می‌جنگید.

به گزارش خبرگزاری هاوار، این مبارز افریقائی عضو سازمان موسوم به «م.ل.ک.پ» در عملیات قطعه‌های مدافع خلق علیه مواضع داعش در منطقه عمدتاً آشوری نشین تل تمیر در کانتون جزیر روژاوا جان خود را از دست داده است.

این سازمان در بیانیهای گفته است که رویای ایوانا هوفمان شرکت در انقلاب جاری کردستان بود و به هیچ چیز جز آزادی فکر نمی‌کرد.

پیش‌تر نیز مبارزانی از این سازمان چپ ترکیه در کانتون‌های روژاوا جان‌باخته بودند.

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=896988090324498&set=a.182611398428841.40100.100000399478048&type=1>

تعدادی از زنان به مناسبت ۸ مارچ، روز جهانی زن مقابل پارلمان اقلیم جنوب کردستان در شهر هولیر پایتخت کردستان عراق تجمع کردند. آن‌ها بار دیگر بر آزادی زنان «ایزدی» که از سوی تبهکاران داعش ربوده شده‌اند، تأکید کردند. در راهپیمائی و تجمع که از سوی سازمان‌های حقوق زنان سازماندهی شده بود، صدها زن شرکت داشتند.

در بیانیهای مشترک که مقابل پارلمان قرائت شد، خطاب به حکومت و پارلمان جنوب آمده که تمام توان خود را به کار گرفته و زنان ایزدی ربوده شده به دست تبهکاران داعش را آزاد سازند. فعالان زن، همچنین خواهان کمک به زنان بی‌بضاعتی شدند که از دست داعش نجات یافته‌اند.

هولیر-کردستان عراق

در فیلپین گردهمایی‌هایی برای بهبود شرایط زندگی زنان، حفظ حقوق آنان، امنیت شغلی و اصلاحات اجتماعی به ویژه قوانینی که به زنان مربوط می‌شود، برگزار شد.

در هند، هنرمندان با به نمایش گذاشتن آثار هنری خود که زندگی روزمره زنان را تصویر می‌کرد این روز را گرامی داشتند و در دهلی نو زنان با موتور سیکلت رژه رفتند.

در شیلی روز جمعه صدها تن از زنان در سانتیاگو پایتخت این کشور از دولت خواستند تا به سقط جنین جنبه قانونی بدهد. یک زن شرکت‌کننده در این راهپیمایی در گفتگویی با رسانه‌ها، گفت: «من این‌جا آمده‌ام تا از حق تصمیم‌گیری زن دفاع کنم، از تصمیم در مورد نحوه لباس پوشیدن تا تصمیم در مورد بدن خودمان. این حق ماست.»

در روزهای گذشته در کابل پایتخت افغانستان، شاهد دو اعتراض نمادین علیه خیابان آزاری زنان بود. نخست، کبرا خادمی هنرمند با پوشیدن مایوی زرهی به شهر آمد و بحث‌ها و گفت‌وگوها را در ارتباط به پدیده خیابان آزاری آغاز کرد. سپس، گروهی از مردان برقع سرکردند و در شهر کابل ظاهر شدند تا حس همدردی خود را نسبت به زنان چادری پوش افغانستان نشان دهند.

در کابل، گروه‌هایی از زنان و مردان در اعتراض به آزار جنسی زنان دست به تظاهرات زدند. کبری خادمی، زن هنرمند، در ارتباط با آزار جنسی زنان در افغانستان گفت: «آزار جنسی در خیابان به طور روزمره اتفاق می‌افتد و من آن را می‌بینم، اما بسیاری از زنان در این باره صحبت نمی‌کنند.»

در این تظاهرات، تعدادی از مردان به نشانه دفاع از حقوق زنان و اعتراض به آزار جنسی آن‌ها بورقع پوشیده بودند. اعتراض زنان تظاهرکننده همچنین متوجه این مسأله بود که با وجود استفاده از پوشش کامل، مصون از آزار کلامی و توهین در خیابان‌ها نیستند.

هزاران زن با راهپیمایی در مراکش خواستار برابری جنسیتی و پایان دادن به خشونت علیه زنان شدند. در بنگلادش و هنگ‌کنگ نیز زنان علیه خشونت و تبعیض و همچنین برای حفظ حقوق خود دست به راهپیمایی زدند. هزاران اسرائیلی روز قبل هشت مارچ، در اعتراض به سیاست‌های بنیامین نتانیا‌هو، نخست وزیر این کشور دست به تظاهرات زدند. این تظاهرات که شنبه شب، ۱۶ اسفند در تل‌آویو برگزار شد، یکی از گسترده‌ترین حرکت‌های اعتراضی اسرائیلی‌ها در یک سال اخیر توصیف شده است. اگرچه آمار رسمی از سوی پلیس اسرائیل در مورد تعداد معترضان اعلام نشده اما رسانه‌های اسرائیلی از حضور ۳۰ هزار نفر در این تظاهرات سخن می‌گویند. این تظاهرات از بخش‌های مختلفی تشکیل شده بود؛ از موزیک گرفته تا سخنرانی چهره‌های سیاسی شناخته شده در این کشور. یک نهاد غیرانتفاعی با همکاری کمپین‌های مختلف، از جمله کمپین «میلیون‌ها دست» این تجمع را سازماندهی کرده بود.

شعار اصلی این تظاهرات، تغییر و خواست اصلی‌اش کناره‌گیری بنیامین نتانیا‌هو، نخست وزیر از صحنه سیاسی اسرائیل و انصراف از شرکت در انتخابات ۲۶ اسفند بود. با این که این تظاهرات از سوی هیچ‌یک از احزاب سیاسی اسرائیل به طور رسمی حمایت نشده بود، اکثر شرکت‌کنندگان فعالین و هواداران احزاب و سازمان‌های چپ و میانه‌رو اسرائیل بودند.

حکومت اسلامی ایران، برای جلوگیری از برگزاری مراسم‌های احتمالی هشت مارچ، فضای بسیار سنگین نظامی در شهرها ایجاد کرده بود. با این حال از چند روز قبل به مناسبت نزدیک شدن به روز جهانی زن فعالیت‌های آگاه‌گرانه و تبلیغی گسترده‌ای در تهران و در همه شهرهای کردستان از طریق پخش تراکت و شعارهایی در زمینه

ستم بر زنان در ایران صورت گرفته بود. طبق برخی گزارش‌ها، زنان و مردان آزاده در شهرهای تهران، سنندج، بانه، سقز و مهاباد مراسم هائی را برگزار کردند.

در خیابان

در اتوبوس

در مترو

عصر روز یکشنبه ۸ مارچ برابر با ۱۷ اسفند[حوت]، به مناسبت روز جهانی زن در شهر سنندج، راهپیمائی انجام گرفت. تظاهرکنندگان با در دست داشتن تراکت‌های قرمز رنگ، شعارهای زنده باد ۸ مارچ، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، زندانی کارگر آزاد باید گردد سر دادند و در مسیر راهپیمائی، اعلامیه‌ای را که حاوی خلاصه‌ای از تاریخچه ۸ مارچ بود در بین مردم پخش کردند.

سنندج

- راهپیمائی روز زن در گرجستان

راهپیمائی روز جهانی زن در وروشو، لهستان

راهپیمائی روز زن در تفلیس - گرجستان

راهپیمائی روز زن در تونس-

گردهمایی زنان مراکشی در شهر رباط

لیدی گاگا، مریل استریپ، بیانسه و شارلیز ترن به همراه ۳۲ نفر از زنان فعال در عرصه‌های هنری، علمی، اقتصادی، سیاسی و سازمان‌های مردم‌نهاد از آمریکا، اروپا و آفریقا نامه‌ای سرگشاده به صدراعظم آلمان نوشته‌اند تا به عنوان رئیس گروه «جی هفت» کاری برای بهبود وضعیت زنان انجام دهد. امضاءکنندگان این نامه خواستار آن شدند که بهبود وضعیت زنان و دختران در مرکز توجه برنامه‌های توسعه و برنامه «جی ۷» قرار گیرد. دلیل نوشتن این نامه آن است که آلمان رئیس کنونی گروه «جی ۷» است. در این نامه با توصیف فقر به «سکسیت»، به عدم امنیت حقوقی زنان و رنج آن‌ها از وضعیت وخیم بهداشتی و آموزشی در جهان اشاره شده است.

آلمان در سال ۲۰۱۵، ریاست ادواری گروه ۷ کشور قدرتمند صنعتی جهان موسوم به «جی۷» را به عهده دارد. گفت‌وگو با آفریقا جزء برنامه امسال جی‌است. تابستان سال جاری قرار است سازمان ملل برنامه موسوم به «اهداف توسعه هزاره» تا سال ۲۰۳۰ را تعیین کند، در نامه از این موضوع به عنوان «سالی تاریخی» یاد شده است. خانم شرلی سندبرگ، مدیر ارشد فیس‌بوک از حامیان سازمان مردمنهاد «One» می‌گوید: «مادران برای دختران و پسران خود سرمایه‌گذاری می‌کنند و این امر موجب تقویت پیوندهای اجتماعی می‌شود. کمک به آن‌ها به نفع همگان و موجب بهبود اوضاع خواهد بود.»

در این نامه، همچنین آمده که اگر تصمیم‌های درستی اتخاذ شوند، خواست‌های دختران و زنان می‌توانند در مرکز توجه اهداف جدید بین‌المللی قرار گیرند. در توضیح ارتباط فقر و سکسیم آمده است: «در صورت عدم همکاری رهبران سیاسی و شهروندان این وضعیت تغیری نخواهد کرد. در کشورهای توسعه‌نیافته زنان دچار رنجی مضاعف هستند. این که به عنوان زن در کشوری فقیر زاده شوند.»

امضاءکنندگان این نامه سرگشاده نوشته‌اند که زنان با مخاطرات بسیاری مانند ابتلا به ایدز روبه‌رو هستند و بخت کمی برای برخورداری از آموزش، دسترسی به اعتبارهای مالی و استفاده از تکنیک‌هایی مانند تلفن همراه هستند. زنان در بسیاری از کشورهای جهان امکان دستیابی به حقوق‌شان در دادگاه‌ها را ندارند: «سیاست بین‌المللی می‌باید با این مشکلات برخورد کند.»

مخاطب این نامه علاوه بر آنگلا مرکل، خانم نکوسازانا دل‌امینی-زوما، وزیر بهداشت آفریقای جنوبی و رئیس کمسیون سازمان وحدت آفریقا هم هست.

اعضای جی‌عبارتند از: آلمان، فرانسه، ایتالیا، ژاپن، کانادا، بریتانیا و آمریکا. نشست سران گروه ۷ ژوئن ۲۰۱۵ در قصر «الماو» واقع در دامنه کوه‌های آلپ در ایالت بایرن آلمان برگزار می‌شود.

کمپین «وان» توسط بونو (پاول دیوید هیوسن)، خواننده ایرلندی گروه راک «U2» بنیان‌گذاری شده است. این کمپین با ۶ میلیون حامی در سراسر جهان هدف خود را لابی‌گری برای مبارزه با فقر و بیماری‌های قابل علاج در آفریقا اعلام کرده است. بونو تاکنون سه بار نامزد دریافت جایزه صلح نوبل شده است.

رائول لمسوف، هنرمند آرژانتینی برای گرامی‌داشت روز جهانی کتاب، خودروئی ساخته و با مجهز کردن آن به کتاب، آن را «سلاح آموزش جمعی» نام داده است.

به گزارش سایت کولوسال، مقارن با روز پنجم مارچ ۲۰۱۵ - ۱۴ اسفند ماه که روز جهانی کتاب نام گرفته است، این هنرمند آرژانتینی تصمیم گرفت «تانک کتاب» درست کند.

او یک خودروی فورد فالکون مدل سال ۱۹۷۹ را تبدیل به تانکی کرده که می‌تواند ۹۰۰ نسخه کتاب را با خود حمل کند.

این هنرمند آرژانتینی می‌گوید در مقابل واژه «سلاح کشتار جمعی» او این تانک را «سلاح آموزش جمعی» لقب داده و با رفتن به میان مردم، در میان آن‌ها به رایگان کتاب پخش و اهدا می‌کند. برای معرفی این پروژه، راتول لمسوف ویدیویی هم ساخته که آن را در سایت «دیزاین بوم» می‌توان مشاهده کرد. آقای لمسوف می‌گوید: «به من می‌گویند برای چه این کار را کردی؟ حقیقتش این است که تمامی خلاقیت‌های ما با خواندن کتاب است که فعال می‌شود. باید کتاب خواند تا تجسم کرد و تا تجسم نباشد، کاری در زندگی نمی‌توان کرد.»

امسال در شرایطی به پیشواز هشت مارچ رفتیم که گروه و حکومت‌های اسلامی، وحشی‌گری و بربریت‌شان بیش از پیش به جهانیان نشان دادند. جنگ‌طلبی و اشغال‌گری‌های قدرت‌های بزرگ سرمایه‌درای جهانی و در راس همه آمریکا و متحدانش، برای کنترل منطقه خاورمیانه به بهانه‌های مختلف از جمله با تقویت و آموزش و تسلیح گروه‌های اسلامی، وضعیت غیرقابل‌تحملی به ویژه زنان این منطقه را در موقعیتی به مراتب وخیم‌تر و سخت‌تر از گذشته قرار داده است.

با اشغال عراق و جنگ در سوریه که در نهایت منجر به جنگ داخلی خونین در سوریه و شیعیان در عراق و همچنین قدرت‌گیری «دولت اسلامی» (داعش و همچنین بوکوحرام در نیجریه، زنان با اتکا به سیاست‌ها و سنت‌های بیش از ۱۴ قرن پیش محمد پیامبر مسلمانان و جانشیان او، به بردگی جنسی کشانده شده و خرید و فروش می‌شوند. میلیون‌ها زن در این منطقه در کشورهای عراق و سوریه، در خانه خود و یا آواره در کوه و بیابان و مرزهای کشورهای منطقه تحت بدترین شرایط زندگی به سر می‌برند و از هر حق و حقوق انسانی محرومند و همواره در معرض تهدید به تجاوز و خشونت قرار دارند.

موقعیت زنان در افغانستان، پاکستان، عربستان، ایران و...، نه تنها بهتر نشده است، بلکه تحت وحشیانه‌ترین اشکال ستم قرار می‌گیرند.

در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، زنان امنیت ندارند به طوری که در روشن روشن به صورت ۱۵ زن در اصفهان اسید پاشیدند اما هیچ‌کدام از این جانباختگان متجاوز دستگیر نشده‌اند. چرا که آن‌ها با تحریک امام جمعه و نماینده خامنه‌ای در اصفهان، دست به این جنایت زده‌اند و کسی حق دستگیری اشیدپاشان را ندارد.

در پاکستان، هند نیز موقعیت زنان، ترکیه و... با رشد گرایش‌های اسلامی و فرهنگ مردسالاری در طی این سال‌ها، به مراتب بدتر شده است و قتل‌های ناموسی افزایش یافته و به مراحل خطرناکی رسیده است. اما در عین حال، امسال در همه تظاهرات‌های گردهم‌آیی‌های هشت مارچ، به مبارزه زنان قهرمان کویانی تأکید گردید و به دستاوردهای آن‌ها در عرصه‌های مبارزه مسلحانه، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و وضع قوانین برابری‌طلبانه ارج نهاده شد.

در آستانه‌روز جهانی زن ۸ مارچ ۲۰۱۵، سازمان بین‌المللی کار با انتشار گزارش مفصلی اعلام کرد که وضعیت اشتغال زنان در جهان در مجموع در بیست سال گذشته بهتر نشده است.

امسال بیست سال از بزرگ‌ترین نشست جهانی زنان که به دعوت سازمان ملل متحد در پکن انجام شد می‌گذرد. بر طبق سند نشست جهانی پکن، امسال باید وضعیت ۱۸۹ کشور که این سند را برای رفع نابرابری علیه زنان امضاء کردند، بررسی شود.

سازمان جهانی کار می‌گوید، اگر کشورهای جهان با همین وضعیت کند فعلی در راستای حذف نابرابری جنسیتی دستمزد پیش روند، تا دست‌کم ۷۰ سال دیگر هم در هیچ کشوری دستمزد برابر زن و مرد برای کار یکسان محقق نخواهد شد.

این گزارش تأکید می‌کند که حتی در کشورهایی مثل ایالات متحده آمریکا یا بریتانیا که نزدیک به نیم قرن است قانون «دستمزد برابر برای کار یکسان» را تصویب کردند، وضعیت کماکان به شکل روشنی تبعیض‌آمیز و نابرابر است.

بنا به این گزارش، زنان در کل ۷۷ درصد درآمدی را کسب می‌کنند که به مردان برای همان کار پرداخت می‌شود. این وضعیت نابرابر برای زنانی که فرزند دارند، به مراتب شدیدتر است.

سازمان جهانی کار می‌گوید، برای مثال در بریتانیا زنی که مادر ۲ فرزند است، در بیشتر موارد ۲۵ درصد کمتر از هم‌تایان مرد خود و سایر زنان درآمد داشت.

جامعه از سوئی زنان را به فرزندآوری تشویق می‌کند، از سوی دیگر نظام بازار کار به‌خصوص در کشورهای سرمایه‌داری بیشتر بر مبنای فردگرایی تنظیم شده و از نیروی کار مجرد استقبال می‌کند.

نرخ نابرابری دستمزد برای مادران در بلژیک، هلند، پرتغال و اسپانیا ۱۰ درصد است و تنها در فرانسه، ایتالیا و دانمارک است که نظام شغلی با زنان بچه‌دار رفتار بهتری دارد و مادران معمولاً درآمدی هم‌تای زنان بدون فرزند دارند.

این در حالی است که براساس آمارهای سازمان‌های جهانی کار، مردانی که فرزند دارند از مردان مجرد درآمد بیشتری دارند. نظام شغلی در جهان پدر شدن را ارج می‌نهد، اما در حالی که زنان را تشویق به فرزندآوری می‌کند، برای آن‌ها وضعیت را نابرابرتر از قبل می‌کند.

نرخ چشمگیر نابرابری دستمزد در آلمان

در آلمان که قلب اقتصاد اتحادیه اروپا است، نابرابری دستمزد میان زن و مرد، یکی از بالاترین آمار اتحادیه است. در آلمان زنان به طور متوسط ۲۳ درصد کمتر از هم‌تایان مرد خود درآمد دارند.

این نرخ در کشوری مثل هلند برای شغل‌های تمام‌وقت به ۲۸ درصد نیز می‌رسد

این گزارش تأکید می‌کند که در بیش‌تر کشورهای صنعتی زنی که قبل از سن ۲۵ سالگی ازدواج کرده است، تقریباً در تمام سال‌های اشتغال با تبعیض مواجه خواهد بود و برای سیستم همیشه نیروی کار کم‌ارزش‌تری محسوب خواهد شد.

سازمان جهانی کار می‌گوید، بیست سال بعد از نشست پکن، پیشرفت‌های اندکی هم در زمینه اشتغال زنان رخ داده است.

برای نمونه در سال ۱۹۹۵ در مجموع ۱۲۲ کشور جهان «کنوانسیون رفع تبعیض شغلی» سازمان ملل را امضاء کردند. تعداد کشورهای عضو این کنوانسیون تا سال جاری به ۱۷۲ کشور افزایش داشته است.

با این حال همچنان میزان امکانات آموزش و تحصیلی که برای زنان در محیط کار فراهم می‌شود، بسیار کمتر از مردان است و زنان بیشتر برای شغل‌های رده‌پائین استخدام می‌شوند.

سازمان جهانی کار اعلام کرده که در حال حاضر ۵۰ درصد زنان جهان شاغل‌اند. این در حالی است که ۷۷ درصد مردان جهان کار می‌کنند. بیست سال بعد از آغاز اجرائی شدن سند پکن، نرخ اشتغال زنان نه تنها پیشرفتی نداشته، کمتر هم شده است. در سال ۱۹۹۵ در مجموع ۵۲ درصد زنان جهان در بیرون از منزل اشتغال داشتند.

گزارش، همچنین تأکید می‌کند که یک سوم زنان دنیا با انواع آزارهای جنسی و جسمی مواجه‌اند و تجربه تلخ این آزارها در زندگی شغلی آن‌ها نیز تأثیر مستقیم دارد.

گای راپدر، دبیر کل سازمان جهانی کار در پاسخ به این سؤال خبرنگاران که آیا در مجموع وضعیت اشتغال زنان جهان در دو دهه‌ی اخیر بهتر شده است، پاسخ داد: «قطعاً خیر. باید خیلی جدی‌تر و خلاق‌تر برای رفع تبعیض از زنان تلاش کنیم. باید به دنبال راهکارهای عملی جدی برای توانمندسازی اقتصادی باشیم. وضعیت فعلی اصلاً کافی و رضایت‌بخش نیست.»

زنی که در یک کشور فقیر متولد می‌شود، در طول زندگی خود دو برابر یک مرد در همان کشور از نتایج این فقر آسیب می‌بیند. کمپین بین‌المللی «وان» در تحقیق خود به مناسبت روز جهانی زن این نتیجه را اعلام کرده است. کمپین بین‌المللی «وان» که برای مبارزه با فقر در دنیا فعالیت می‌کند و بیش از شش میلیون عضو دارد، در تحقیقی که به تازگی نتایج آن را منتشر کرده، نوشته که زنان در کشورهای در حال توسعه دو برابر مردان این کشورها در محرومیت هستند.

بر اساس این تحقیق به‌ویژه در کشورهای فقیر که منابع انسانی به طور کلی به تساوی تقسیم نشده‌اند، زنان در بسیاری زمینه‌ها بیش از مردان از کمبود این منابع آسیب می‌بینند.

به عنوان مثال امکان دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی، تحصیل، منابع کشاورزی و غذا برای زنان نصف مردان است. این تحقیق همچنین تصریح کرده که اگر به عنوان مثال دسترسی به ابزار تولید محصولات کشاورزی برای زنان و مردان برابر می‌بود، تعداد گرسنگان در سراسر دنیا ۱۰۰ تا ۱۵۰ میلیون نفر کمتر می‌شد.

سازمان خواربار و کشاورزی، برنامه تغذیه جهانی و صندوق بین‌المللی توسعه کشاورزی وابسته به سازمان ملل در گزارشی مشترک در پائیز ۲۰۱۴ اعلام کردند در سراسر جهان حدود ۸۰۵ میلیون نفر در گرسنگی به سر می‌برند.

مؤسسه بین‌المللی توسعه «ونرو» در آستانه روز جهانی زن خواستار آن شده بود که موضوع برابری جنسیتی به عنوان یکی از اهداف توسعه پایدار از سوی سازمان ملل پذیرفته شود. این درخواست در ماه سپتامبر سال جاری میلادی به رای گذاشته خواهد شد.

ماریا فورت ونگلر، هنرپیشه آلمانی و سفیر حسن نیت سازمان ملل از آنگلا مرکل صدر اعظم آلمان خواسته است تا به عنوان میزبان اجلاس گروه هفت کشور صنعتی در سال جاری میلادی، مسأله زنان را موضوع اصلی کمپین جهانی مبارزه با فقر قرار دهد.

به گفته خانم فورت ونگلر که تحصیلات پزشکی نیز دارد احتمال مرگ یک زن هنگام زایمان در سیرالئون ۱۵۷ برابر این احتمال برای زنی در آلمان است.

انتخاب تاریخ روز هشت مارچ به عنوان روز جهانی زن به خاطره مبارزه زنان کارگر نساجی در سال ۱۸۵۷ در شهر نیویورک آمریکا بر می‌گردد. در این روز تعدادی از زنان معترض به دست پلیس کشته شدند. گفتنی است این روز در آمریکا به عنوان روز زن شناخته نمی‌شود.

در سال‌های بعد نیز حمله پلیس نیویورک به زنان تظاهرات وسیعی در نیویورک انجام شد که طی آن زنان کارگر ضمن یاد بود آن روز به زیادی ساعات کار، بهره‌کشی از کودکان و نبودن حق رای زنان اعتراض کردند که بارها هم سرکوب شد. این حرکت در سال‌های بعد تداوم و گسترش یافت به طوری که و از مرزهای آمریکا به اروپا رفت در سال ۱۹۱۰، کلارا زتکین از زنان مبارز آلمانی در کنگره بین‌الملل زنان سوسیالیست پیشنهاد داد تا همه ساله روز ۸ مارچ به نام «روز جهانی زن» نامیده شود. این پیشنهاد یک سال در سازمان‌ها و احزاب مختلف سوسیالیستی مورد بررسی قرار گرفت و سرانجام به تصویب رسید. از سال ۱۹۱۱ رسماً ۸ مارچ «روز جهانی زن» لقب گرفت.

سال ۱۹۷۵، از طرف سازمان ملل متحد، هشت مارچ به عنوان روز زن پذیرفته شد و دو سال بعدتر یعنی سال ۱۹۷۷ یونسکو ۸ مارچ را به عنوان روز جهانی زن، به رسمیت شناخت. از آن روز به بعد، در چنین روزی زنان و مردان مساوات‌طلب و آزادی‌خواه و عدالت‌جو و عمدتاً نیروهای کارگری کمونیستی، از مبارزات انسانی زنان قدردانی می‌کنند و همواره به رهائی زنان در سراسر جهان و رفع هرگونه تبعیض و نابرابری و استثمار انسان از انسان تأکید می‌ورزند!

دوشنبه هجدهم اسفند [حوت] ۱۳۹۳ - نهم مارچ ۲۰۱۵